

8. antologie českého hororu

Vosa, První pomoc, Za zdí, Nevěra, Mizera, Pole,
Nešťastník, Guláš, Vtipný duch, Dva psi, Moc krásy,
Věštba, Dívka s psíkem, Dřevěný křížek, Pověry,
S vetřelcem v posteli, Mrtvá hádka, Jackpot,
Prokletí boha Varuna, Duch Boženy Němcové,
Psychometrie, Zbraň a telefon, Inseminátor,
Šílený soused, Zrada, Sen o hadu, Příbor, Rohy msty,
Chybná diagnóza, Vraždící oběšenec,
Nepovedená sebevražda, Podlá láska, Podprsenka,
Zneužitá duchem, Osud je děvka, Kyselina,
Nesmrtelný, Zabijácká reinkarnace, Na vlně

m

ISBN 978-80-87622-43-8

8. antologie

českého hororu

povídky

„Monstra jsou skutečná a duchové také.
Žijí uvnitř nás a někdy vyhrávají...“

Stephen King
(nar. 21. září 1947)

Drabble přináší hororové diamanty

Drabble do 333 slov, které naplnily 8. antologii českého hororu, představují umělecké klenoty – diamanty! Kolik z „toho mála slov“ dokázali autoři vykouzlit. Příběhy i postavy jsou koncentrované, každé slovo, věta, odstavec, popis, dialog, děj... představují plošky klenotu – a mohu prohlásit: jsou krásně ostré! O fiktivní svět se můžete až říznout. U prvních pěti povídek, „omezených“ slovy: vosa(y), mobil a smrt – dokonce i píchnout...

Jména jednotlivých autorů 8. antologie... připomínat nebudu, jsou uvedena v přehledu na vedlejších stránkách. Raději bych upozornil na to, že do projektu Hledáme 100 českých Kingů se svými povídkami zapojilo během osmi let více než 400 psavců, a to už je pořádná síla! Avšak jen některým se podařilo prosadit, a opravdu pouze Mistrům opakovaně ve všech knihách. Upozorňuji, že nikdy tomu nepředcházela náhoda, nýbrž – kvalitní literární dílo.

V případě drabble do 333 slovech si ovšem vylámali zuby i mnozí literární matadoři. Na druhé straně: řadě autorů se podařila tzv. jedna rána, jedno dílo, a potom už nebyli schopni překonat svůj stín. Projděte si třeba jména mladých autorů, kteří zazářili jednou povídkou jako hvězdy, a potom zhasli...

Nalijme si čistého vína: psaní je nikdy nekončící proces učení. Je jako hudba, kdo píše, tvoří skladbu: písmeno je notou, slovo dobou, věta taktem, syntax melodií, gramatika partiturou... povídka, novela či román symfonií, text prostě musí hrát...

Jsme hrdi, že jsme Vám osm let předkládali umělecké horory plné reality i magie. Po celou dobu jsme měli pocit, že děláme něco svého, opravdového, smysluplného.

Poděkování patří autorům, kteří plnili knihy kvalitním čtivým obsahem, ale i čtenářům, protože bez nich bychom neměli pro koho psát.

Ať se Vám i Nám stále daří.

*Milan Kalina,
editor, 03/2017*

Česko má 103 Kingů

Projekt Hledáme 100 českých Kingů se překonává! Titulem Český King se již může pyšnit 103 autorů. Přinášíme abecední seznam, který obsahuje jména autorů (tučně jsou označeni tvůrci 8. antologie...). Za jmény následují názvy povídek, v závorce čísla antologií:

- Asterová Eva – Pavouk mrtvých (6)
Bárová Lucie – Fotograf Smrti (5)
Barták Daniel – Kdo další? (6), Dvojitý agent (5), Já, Ty (4),
Dovolená snů (2)
Bartošová Alena – Psaní ze záhrobí (7)
Bauerová Ida – Poslední slovo (2)
Berka Jiří – Nesmrtelný (8)
Bílek Roman – Cesta za světlem (7)
Boček Petr a **Zubík Miloslav** – Podprsenka (8), Ledová vášeň (7),
Kamufláž (6), Sobotní obřady (5), Klecový chov (4),
Duše stromů (3), Terapie (2), Tvář za zdí (1)
Borovská Věra – Ztracené dny Strážce rovnoháhy (4)
Bouda Pavel – Dvojník (6)
Brejchová Dominika – Pád rodu běloocasých (2)
Burian Michal – Dva psi (8)
Burger Libuše – Zahrada (3)
Cepáková Dana – Hřbitovní děti (4)
Cibulková Ivana – Na vlně (8)
Ciprová Monika – Kyselina (8)
Cube John – Auto vrah (7)
Čada Petr – Šílený soused (8)
Čapek Jan – Věštba (8)
Čech Jan – Jackpot (8)
Černý Michal – Čí jsou tady ty dary? (1)
Dvořák Otomar – Volání odjinud (1)
Epstein Michal – Vládce myšlenek (5)
Erhartová Petra – Výtah stínů (4)
Fikar Václav ml. – Noc v oku (2)

Formanová Jana – Víím, kdy přijde Smrt (6)
Fryčová Jana – Rybník smrti (3)
Fuksová Ivana – Pomsta nenarozeného (7)
Hanušová Ingrid – Taková levná zábava (2)
Havelková Martina – Botičky (2)
Hlaváček Zdeněk – To nejlepší kafe po ránu (1)
Hrdlička Jaroslav – Osud je děvka (8)
Chovanec Eduard – Pověry (8)
Chyba Radomír – Damašenská ocel (1)
Chytilová Hana – Jeskyně přání (5)
Janda Petr – Moc krásy (8)
Jedlička Kamil – Inseminátor (8)
Jeník Petr – Smrt ve třech obrazech (1)
Kalina Milan – Obraz pomsty (1)
Karkovský Radek – Punitio (6)
Kasal Václav – Zbraň a telefon (8)
Klíma Jiří – Nešťastník (8)
Klusová Monika – Vana mrtvé (7)
Kodetová Tereza – Zavraždění psychiatra (7)
Kopřivová Monika – S vetřelcem v posteli (8)
Koukal René – Psychometrie (8)
Krejčí Jana – Zrada (8)
Ladko Milan – Modré stromy (1)
Lipšanský Jan – Dům na předměstí (3),
Stávala v úvoze hospoda (2)
Lišková Jana – Psací stroj (4)
Lovětínský Jiří – Rohy msty (8)
Lukačovičová Petra – Nejkrásnější dárek (5)
Mareš Ivan – Duše v krvi (7)
Maršálek Pavel – Brýle času (3)
Mašek Josef – Mrtvý autobus (3)
Matějka Václav – Dřevěný křížek (8)
Matějovský Bohumil – Kámen (6)
Matonoha Karel – První pomoc (8), Pozvánka (7)
Matoušek Michal – Dvojník (6)
Menzelová Michaela – Zneužitá duchem (8)

Mikule Stanislav – Koňouři (5)
Moravcová Jiřina – Kaplička (7)
Moravec Oldřich – Mrtvá hádka (8)
Mrnka Petr – Dvojník (6)
Nedoma David – Tatínek pro Erika (7), PŘÍCHOD ZLA (5),
Měsíční lidé (2), Nebojte se, nemůže nám to ublížit (1)
Němcová Pavla – Dívka s psíkem (8)
Novotná Helena – Duch Boženy Němcové (8)
Pečenka Jan – Za zdí (8)
Pešák Ondřej – Slimáčí láska (4)
Pešaut Jiří – Ostrov snů (3)
Polák Marek – Vraždící oběšenec (8)
Polanka Ladislav – Vana (5), Tajemství starého lesa (4),
Cesta po rozbité silnici (3), Klíč (2)
Pospíšilová Monika – Pole (8)
Prachář Roman – Prokletí boha Varuna (8)
Procházka Vladimír – Kamarád (1)
Pucholtová Věra – Prokletá schránka (3)
Richter Aleš – Šepot (2)
Rovenský Marek – Příbor (8)
Slováková Petra – Zívnutí (4), Spáči (3), Světlo ve tmě (2)
Sokol Vladimír – Mrtvák (2)
Skuřok Martin – Nestihl jsem to (6)
Svozilová Ludmila – Pompadúrka (7), Zásadní problém (6)
Šafránek Vladimír – Podlá láska (8)
Šedý Jiří – Otec smrt (2)
Špaček Silvestr – Kafkárna (2)
Štarková Petra – Acheron (2)
Štefko Martin – Křik (6), Třetí oko (5), Holčička (4), Výzkum (3),
Stopař (2)
Štěrba Luboš – Varování z říše mrtvých (7), Justiční omyl (6),
Infernum (5), Obraz (4), Pán Božího jména (3),
Domov seniorů (2), Kouzelná skříňka (1)
Šváb Miroslav – Guláš (8), Sestry (6)
Trávníčková Simona – Vtipný duch (8)
Tvrdík Martin – Zabijácká reinkarnace (8)

Urban David – Nevěra (8)
Vančura Josef – Chybná diagnóza (8)
Vavřina Zdeněk – Dvojník (6)
Vičar Zbyněk – Temná rána (4)
Vnouček Jan – On(a) (2)
Vojtíšek Honza – Rozkročení (7), Mezi svými (6), Autobusák (5),
Supersmrt (4)
Záleský Lukáš – Mizera (8)
Zárubová Aneta – Smích podzimních psů (3)
Zedníček Dominik – Sen o hadu (8)
Zemanová Emílie – Vosa (8)
Železný Jaroslav – Nepovedená sebevražda (8)

Ladislav Kocka, nakladatel, 03/2017

1. povídka

Emílie Zemanová Vosa

Ráno ovládlo zběsilé slunce. Jana sáhla na volant a zasyčela bolestí, plast jí spálil dlaně. Odjezd do práce počká. Vystoupila z auta, dá si cigaretku. Slunce zakryl oblak. Zvedla pohled, nebe bylo vymetené, a přesto jej cosi stínilo. Přibližoval se mrak. Spatřila drobné tečky, jež se měnily v hmyz. Vosy! Roztřásla se. Vzpomněla si na včerejšek.

Na vycházce si dali pistáciovou zmrzlinu. Pochoutku vychutnávali na lavičce, dokud je nevyrušilo bzučení. „Pozor, vosa!“ varovala Milana. Trpěl alergií na bodnutí, proto se bránil. Hmyz odehnal. Potvůrka se vrhla na lehčí kořist, na Janinu zmrzlinu. Okřídlenec sedící na kornoutku s chutí nasával sladkost. Ani po několika minutách však neměl dost, tak jej Milan ukazováčkem cvrnknul na zem. „Zabiju tě!“ Zkoušel vosu zašlápnout, ale unikla mu.

Na příhodu si vzpomněli večer, když na balkóně mlsali dezert. Něco kolem nich proletělo a Milan se smíchem tvrdil, že to byla zmrzlinová vosa, poznal ji podle pistáciového zadečku.

Janiny vzpomínky přerušil bzukot, před rojem se ukryla v autě. Zkusila nastartovat, motor ani neškytl! Teplota rostla. Hele, soused, snad pomůže. Stáhla okénko a chtěla zavolat. Cože?! Vosy byly najednou pryč! Otevřela dveře a vystrčila nohu, zaslechla vzteklé bzučení. Než stačila zabouchnout, dvě bojovnice vnikly do kabiny. První jí píchla pod oko, druhá do krku, pak je stihla rozmačkat. Za chvíli na oko oslepla, ruka kvůli jedu zchromla.

Horko stále rostlo a Jana oddechovala. Jak dlouho vydrží? Vymysli něco!

Rozvozce zmrzliny žasl, když jí podával kbelík. Jana věděla, že musí riskovat. Zmrzlinu položila na sedadlo spolujezdce a pootevřela. Vosy okamžitě zaútočily, už už se chystaly Janu uštípat k smrti, když je zlákala sladká vůně. Jana vyskočila a zabouchla dveře. Teď se upečete vy!

Čekala hodiny. Vosy narážely na sklo, padaly spálené žárem. Konec! Vnitřek auta byl pokrytý těly. Vyhrála jsem, bestie! Vymetala je košťátkem.

Zazvonil jí mobil. Policie?! Informaci vnímala jako ve snu. Milan havaroval a zemřel. Na předloktí měl drobnou ránu s vpichem zbarveným do zelena. Neužíval drogy? Jana neodpověděla. Zůstala sedět uprostřed stovek vos jako mrtvá královna.

Emílie Zemanová

Jmenuji se Emílie Zemanová a vyučila jsem se kadeřnicí, ostatně snad je to vidět i na mém povedeném účesu. Momentálně bydlím i pracuji v Plzni. Táhne mi na dvacátý pátý rok, takže už kousek životní praxe mám za sebou. O kadeřnicích se říká, že jsou to drbny, ale není to pravda, prostě jenom tím, že se každý den setkávám se spoustou lidí a jen tak klábosíme, vyslechnu spoustu nevšedních zážitků. A občas jsou mi užitečné třeba při psaní.

Co se týče psaní, tak jsem nováčkem. Výše uvedenou povídku jsem si musela dofabulovat, i když, připouštím, má reálný základ. V tvorbě se ještě pořád hledám. Snažím se číst hlavně povídky, protože jsou kratší a člověk si rychleji uvědomí, jak jsou vystavěny. Přiznám se bez mučení, že ačkoliv jsem se ocitla v antologii vztahující se ke Kingovi, daného autora nemusím, připadá mi moc studený, jeho zfilmovaná díla bývají daleko emotivnější.

2. povídka

Karel Matonoha První pomoc

Seděl na lavičce, za zády budovu, z níž před chvílí vyšel. Verdikt – vinen.

Pořád nedokázal pochopit, proč ho škodolibý osud přivedl až před soudní tribunál.

„Za smrt toho chlápka přece nemůžu, sakra,“ vzlykl a bouchl se pěstí do stehna. V druhé ruce držel kelímek s limonádou. Hladina se lehce rozvlnila a několik kapek vystříklo do prostoru. „Zmizni, potvoro,“ ohnal se po vose, kterou lepkavá tekutina neodolatelně přitahovala. Pomalu zvedl ruku k ústům a svažil vyprahlý krk.

Díval se na parkoviště a doufal, že jedno z těch nablýskaných aut je toho soudce. Bude tady čekat tak dlouho, dokud se ho nedočká. Lepší nápad ve své beznaději neměl.

Než se stačil znovu napít, otevřely se vstupní dveře a mladý muž se k němu začal přibližovat.

„Pane soudce, věnujte mi prosím chvíli,“ vykřikl prosebně.

Ten se na chvíli zastavil. „Nezlobte se, ale spěchám. Pokud s verdiktem nesouhlasíte, odvolejte se. Ale bavit se tady spolu nemůžeme.“

„Ale vždyť to je hrozná nespravedlnost,“ začal křičet odsouzený. „Pokud někdo za něco může, tak na prvním místě ten mrtvý! Ani se nepodíval, jestli něco nejede a smetl ho trolejbus. A taky ten řidič. Jasně, možná už to nemohl ubrzdít, ale že si nevšiml, že někoho přejel, tomu přece nemůže nikdo uvěřit! A já jedu okolo, vůbec jsem nezare-

gistroval, že tam někdo leží, protože bylo šero a přšelo, a přes boční okna toho bylo vidět hodně málo. No, prostě jsem tam v tu chvíli byl, a pak se dozvím, že mě někdo udal, že jsem nezastavil a neposkytl první pomoc. Vážený pane, i kdybych ho nakrásně zpozoroval, stejně mu nebylo pomoci. Byl přece hned mrtvý!”

„To nehraje roli,“ odvětil soudce, „a teď už mě nezdržujte!“

Jak se v rychlosti potočil, zavadil rukou o plastovou nádobku, na níž právě hodovaly dvě vosy. Rozzuřené vzlétly a zaútočily.

Bodnutí do krku začalo rychle otékat.

„Prosím, tady máte mobil a zavolejte záchranku!“ vykřikl zoufale, „jsem na ně alergický!“

Odsouzený nevzrušeně sledoval několik minut jeho marný boj o přežití.

Karel Matonoha

Brněnský rodák a hrdý Moravák. V Brně žije a pracuje, zde také vystudoval technickou kybernetiku na elektrotechnické fakultě VUT. Kdykoli může, nadšeně cestuje po celém světě. Rád navštěvuje divadlo a kino, miluje výlety na kole. Poslouchá rockovou hudbu.

Od malička byla jeho největší zálibou četba. K hororovému žánru se dostal během studií na gymnáziu. Nejvíce ho zaujaly romány Stephena Kinga. Tohoto autora nepřestává obdivovat pro jeho schopnost vytvářet atmosféru napětí a tajemna.

Horor a thriller jsou mu nejbližší, nicméně ve vlastní tvorbě se nevyhýbá žádným námětům a žánrům. Oceňuje vtíp, humor a překvapivé pointy.